

«ЗЕЛЕНА» ЛОГІСТИКА У РЕГІОНАЛЬНОМУ ВИМІРІ

Є.В. Мішенін, д.е.н., професор,

ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ», м. Суми

І.І. Коблянська, к.е.н.,

Сумський національний аграрний університет, м. Суми

Забезпечення екологобезпечного і збалансованого соціально-економічного розвитку України та її регіонів є головною метою державної регіональної політики. Її досягнення вимагає застосування сучасних підходів в управлінні регіональним розвитком, визначальними рисами яких є інтегральний та ринковоорієнтований характер, а також комплексність в оцінці соціо-еколого-економічних результатів реалізації бізнес-процесів у регіоні.

Зорієнтована на оптимізацію організаційно, технологічно, економічно та інформаційно взаємопов'язаних потокових процесів в економіці відтворення та обігу, логістика становить сучасну методологічну основу для вирішення завдань планування інфраструктурного забезпечення регіонального розвитку. Ці питання досить ґрунтовно висвітлені у відповідній фаховій літературі [2]. Разом з тим, екологічні аспекти управління рухом потоків ресурсів у регіоні залишаються недостатньо дослідженими.

Ґрунтуючись на результатах попередніх досліджень [1], окреслимо основні орієнтири «зеленої» логістики як сутнісно-змістовної основи регіонального управління: необхідність врахування екологічних та соціальних чинників (очікуваних цільових результатів та можливих наслідків) на всіх етапах просторово-часового планування, організації, контролю й регулювання руху матеріальних, інформаційних і фінансових потоків у межах регіону. Головна мета полягає в забезпеченні екологічно безпечного і сталого розвитку регіону з урахуванням якісних параметрів ресурсоруку та стану компонентів навколишнього природного середовища на всіх етапах відтворювального процесу.

Об'єктами дослідження у регіональній логістичній системі, відтак, виступають організовані у формі потоків: всі види матеріальних ресурсів, які виробляються (видобуваються), перероблюються, а

також споживаються у регіоні; елементи природного середовища (ресурси та умови), що прямо чи опосередковано задіяні у процесах суспільного виробництва; трудові, фінансові та інформаційні ресурси та ін.

Формування та розвиток регіональних систем ресурсоруку, що ґрунтуються на засадах «зеленої» логістики, повинні бути орієнтовані на вирішення таких загальних завдань:

- формалізація актуалізованих стратегічних, тактичних та поточних цілей, завдань та параметрів функціонування регіональної логістичної системи;
- здійснення наскрізного контролю за дотриманням нормативів екологічної безпеки в операціях з управління ресурсопотоками;
- удосконалення механізмів еколого-економічного управління потоковими процесами;
- визначення центрів втрат та раціонального використання резервів (виробничих, матеріальних, фінансових ресурсів, втрат часу), а також економічна оцінка збитків від екодеструктивного господарювання;
- оптимізація організаційно-технологічної структури транспортно-складської системи регіону на еколого-економічних засадах.

Сучасний розвиток окремого регіону потребує вдосконалення структурно-функціональної побудови сфери виробництва та обігу, зменшення втрат ресурсів у процесі ресурсоруку, підвищення загальної та екологічної якості товарів, робіт і послуг, а також збалансування виробництва з урахуванням природного потенціалу території. Принципи екозбалансованості та екобезпечності повинні враховуватися на всіх стадіях (етапах) відтворювального процесу в регіоні, що обґрунтовує доцільність застосування принципів «зеленої» логістики в регіональному управлінні.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Екологоорієнтоване логістичне управління виробництвом : монографія / [С. В. Мішенін, І. І. Кобляньська, Т. В. Устік, І. Є. Ярова] ; за наук. ред. д.е.н., проф. Є. В. Мішеніна– Суми : ТОВ «ГД «Папірус», 2013. – 260 с.
2. Прокофьева Т.А. Логистика транспортно-распределительных систем: региональный аспект : уч. пос. // Т.А. Прокофьева, О.М. Лопаткин. – М.: РКонсульт, 2003. – 400 с.